

اگر رضاشاہ نبود...

حبيب مؤتلفه تبدیل کرد. در باب رضاشاہ چه بگویم که اجازه نمیدهد ۵۳ گمونیست راکه نیتشان برقراری نظام استالینی در ایران بود در دادگاه نظامی محکمه شوند و به صدرالاشراف میگوید حکم دادگاه نظامی از پیش معلوم است اینها نیتشان چیزی بوده اما در عمل که کاری نکرده اند پس جرمشان سیاسی است. (ریشه‌ی و محمدی گیلانی به دستور خمینی هزاران چپ و مجاهد و ملی را که به جز مخالفت با رژیم او حتی برایه قوانین اسلام ناب محمدی انقلابی ولایت، جرمی مرتكب نشده بودند، به مسلح فرسنده و حتی جلوی تلاش‌های سید علی خامنه‌ای را که با توهه ای ها نزدیک بود برای نجات جان کادرهای قدیمی و بعضی از جوانترها مثل رحمان هائتفی، گرفتند. در صریر جانشین او شماری از برجسته ترین نویسندها و شاعران و متفکران را که نه سلاحدی به جز قلم داشتن و نه دارودسته ای که در اندیشه براندازی باشد، بوسیله ذوب شدگان در ولایت سیدعلی سلاخی

اگر رضاشاہ نبود

شدند. هفتاد سال پس از رضاشاہ هنوز ماجراهی فرخی یزدی ورد زیانه‌است اما کمتر کسی از احمد میرعلائی و غفار حسینی و حاجی زاده شاعر و کودکش، دکتر صانعی و بانویش، داریوش فروهر و پروانه، محمد مختاری و پیروز دواتی، محمد جعفر پوینده، ابراهیم زال زاده، کاظم سامی، حسین برانزه، مهدی دیباچ، آیت الله طلاقانی، احمد خمینی، شمس الدین امیرعلائی، ملا محمد ریبعی، قاروq فرساد، سعیدی سیرجانی، سیامک سنجیری، مقصوده صدقی، مظفر بقائی «حسین سرشار»، مجید شریف، فرزین مقضوی، دکتر علیمراد دادوی، فاطمه قائممقامی، روحی روشنی و ... در داخل کشور و دهها تن از برجسته

شمیر پرنده اسلام وقتی همسرش را میزند کجا بود؟ و یا علی اصغر امام چهارم شیعیان است و اصولاً امام حسین در صحرای کربلا کودک شیرخواره نداشت تا اوا برداشت بگیرد. آن حسینی که مظہر عدالت خواهی و شجاعت و تقوی بود برای خبره آیی التمام نمیکرد و گلوبی کودکش را به تیر حمله گرفتار نمیکرد. دخترش سکینه بانو از موسیقیدانان بزرگ عصر خویش بود و دهها شاگرد داشت و آنکه که آخوندهای میگفتند توی خرابه های شام تا روز مرگ اشک نمیریخت.

رضاشاہ برای اهالی حوزه به ویژه دکاندارانشان، یادآور مثال بسم الله و جن بود. با این توضیح که حتماً رضاشاہ جن نبود خمینی به محض به قدرت رسیدن نخست قوه قضائیه را به چنگ اهالی حوزه، بازگرداند، بعد دست روی آموزش و پیروش گذاشت (اتصال حوزه و دانشگاه، اسلامی کردن آموزش و پیروش و ...) سپس حجاب را اجباری کرد و همزمان رسانه ها را در اختیار گرفت (قطب زاده را به تلویزیون فرستاد اما خیلی زود با فشار مرتعجنین حوزوی و ابل و تیارش اورا برداشت و جمعی از رادیکال ترین عواملش را به رادیو تلویزیون فرستاد) اطلاعات و کیهان را با دو میلیون تیراژ مصادره کرد آنگذان و با کلاه پهلوی و بعد اشایو ملتی را که با دستارهای چرک و متغیر و اشرافش با کلاه عثمانی (قاجاری) اورا برداشت و همچنان شاهزاده ای از ایرانی بودن توانست حمام ساخت و حتی اصلاح سر و ریش را برقرار ساخت و با کلاه پهلوی و بعد اشایو ملتی را که با دستارهای چرک و متغیر و اشرافش با کلاه عثمانی (قاجاری) همچنان شاهزاده ای از ایرانی بودن توانست، آراست و هویت ظاهری پخشید.

بساط روضه خوانی بر پا کردن و دروغ و احادیث و روایاتی پایه را امیراتی را کشت و مجلات پرتیرا از امیدواران به سردبیری من و تهران مصور به سردبیری سعدوی پهلوی و فردوسی به سردبیری عباس پهلوان و تگین دکتر محمود عتایت و ... را توقيف کرد و تیغ استبداد و سانسور را به بدترین وجه با قلمها و دستهای ما آشنا کرد. خمینی اقتصاد مدن و مدون ایران را که یادگار پهلوی ها و شماری از برجهای اقتصاد دانان کشور بودیا عبارت اقتصاد مال خر است، به اقتصاد چرته و نظام حاج

هم او بود که مقام زن را ازو سیله آشپرخانه و دفع شهوت و ادامه نسل آقا، به جایگاه شریک زندگی مرد، با حجاب چهل برقگفت، رسانده بود (خاطرات بیهودی را بخوانید که رضا شاه روز کشف حجاب همسر و دخترش چه خود را داشت. مردی شرفی پاییند به شجاعت و تقوی بود برای خبره آیی التمام نمیکرد و گلوبی کودکش را به تیر حمله گرفتار نمیکرد. خود رضاشاہ بود که با یاری روحانی پرسته و آزاد اندیش وقت مرحوم حاج شیخ عبدالکریم خانزاده بزدی مؤسس حوزه علمیه قم، برای عمامه و لقب رجل دین داشتن، امتحانی برقرار کرد که ۸۰ درصد از چلوار برسان در آن رفوذه شدند.

هم او بود که داشکده معقول و منتقل (اللهایات) را بزیرا داشت تا خمینی به محض به قدرت رسیدن نخست قوه قضائیه را به چنگ اهالی حوزه، بازگرداند، بعد دست روای آموزش و پیروش وجود نداشت، چهارشنبش در سر انشانه بدینختی و فلاکت میدانست پتانیراپن تا توانت حمام ساخت و صرف میر و الفیه حاج ملا هادی پسته نکند. رضاشاہ مستحب بودن وجود سه چهارشنبش در سر انشانه بدینختی و فلاکت میدانست پتانیراپن تا توانت حمام ساخت و صرف میر و الفیه حاج ملا هادی اصلاح سر و ریش را برقرار ساخت و با کلاه پهلوی و بعد اشایو ملتی را که با دستارهای چرک و متغیر و اشرافش با کلاه عثمانی (قاجاری) همچنان شاهزاده ای از ایرانی بودن توانست، آراست و هویت ظاهری پخشید.

بساط روضه خوانی بر پا کردن و دروغ و احادیث و روایاتی پایه را در طول سال بر فراز منبر به خود مردم دادن، در دوران او پیغامرو شد، در حالیکه خودش در صفت عزاداران حسینی در آغاز، حاضر میشد و کاه بر سر میمیریخت. اگر روضه ای برپا میشد تابع نظم و قوانینی بود که مجال نمیداد یا سه متر چلوار، طرف روزی صدیار به اهل بیت دروغ بینند پهلوی فاطمه زهرا را بشکنند فرزند تامد اش را اسم پگنار و به دست خلیفه دوم سقطش کند (بی آنکه کسی از او پرسد نداد! علی شیر خدا و

علیرضا نوری زاده کار بسیاری از ما باید آن باشد که دانسته ها و برداشت های خوبش را از روزگار پدر و پسر بازگوینیم. خجالت نکشیم از اینکه با اقلاب همراه بودیم و یا از پهلوی ها بدمان می آمد. دریافت های تازه خود را بازگوینیم. خجالت ابدی نمیبینیم و خواهد بود اگر سکوت کنیم و حقایق را در پرده شعار و مالیخوابی اقلاب بپوشانیم خانم فربدا دادوی مهاجر در مقامه ای دلچسب از جنبش خزینه گفت است و اینکه اگر رضا شاه نبود هنوز خزینه بود؟ خواننده ای (جلیل) در برداشت خود از این مقاله اشاره کرده بود؛ سوال مهم تراپین است، اگر رضاخان ظهور نمی کرد، ایرانی باقی می ماند؟ پاسخ جلیل خیلی روشن است، نه اگر رضاشاہ نبود ایران حداقل در مرزهای امروزیش وجود نداشت، لاید تهرانی بود و اصفهانی و ... و الباقی بلاد به همان جارفته بودند که ۱۷ شهر فقفاڑ و ماوراء التهر و سیلهانی و خانقین و بخش بزرگی از بلوچستان رفته بود.

پیش از اقلایی که فتنه شد (یا به قول محسن خاتمی کودتای حوزه عليه ایران معاصر) کمتر کسی از ما پهلوی اویل را می شناخت. خود دستگاه نیز در این عدم شناخت مؤثر بود که به قول اسدالله علم الملک عقیم و به قول شیخ اجل دو پادشاه در اقلایی تگنجند - حتی اگر یکی مرحوم و پدر شاه موجود باشد) در کتابهای درسی مان به اشاره از او یاد میشود و در سر انه ها دوستان چپ و اهالی ولایت قدرت، با پاد کردن در آستینین پسر پدر را انتکار میکردند. اهالی حوزه هم قضاوت اشان معلوم بود. این رضا خان سوادکوهی و بعداً شاه پهلوی بود که دکان قضای آنها را بسته بود. این رضاشاہ بود که با پایه گزاری آموزش و پیروش نوین، آموزش را از چنگ آنها پدر آورده بود و مدرسه را به جای مکتب خانه نشانده بود.

<p>ایرانیان . افسرده میشوم که الهام علیبیف با پترو دلارهایش برچم آذربایجان چنوی به دست بعضی غافلان میدهد اما بلافاصله حسن شریعتمداری را می پیشم که به ترکی آوای وحدت ایران و ایرانی سرمدیده . جیش العدل آزارم میدهد اما حسین بر را داریم و دوشوکی را که حاضر نیستند خارج پای ایران بود . رژیم بختیاری را میکشد اما بختیاری هم‌صدا با شاپور شهیدش می سراید ، من و دل گرفناشیدیم چه باک / غرض اند میان سلامت اولست .</p> <p>این رضا شاه بود که ایران را یکپارچه کرد . اینرا دکتر صادق زیبا کلام با شجاعت در تلویزیون حاج عزت آواز کرد . ما حتی در خارج شجاعت زیبا کلام را نداریم؟</p>	<p>جویش را از روز دار پدر و پسر بازگوئیم . خجالت نکشیم از اینکه با انقلاب همراه بودیم و یا از پهلوی ها بدeman می‌باید . دریاقنهای تازه خود را باز گوئیم . خجالت ایندی نصیب ما خواهد بود اگر سکوت کنیم و حقایق را در پرده‌ی شعار و مالیخوابی‌ای انقلاب بیوشانیم . هیچ انقلابی به رستگاری نمیرسد . انقلاب فرانسه با مفاهuat خویش تباید الگوی ما باشد . دستاوردهای مشتمش را به حساب صاحبان گیوتین تقداریم .</p> <p>برای من در دنگ است وقتی می‌بینم هموطن عرب خوزستانی من ، امروز از شیخ خزنل امازاده می‌سازد و حضرت فردوسی را لعن می‌کند چنانکه خلخالی کرد . اما شادمان میشوم وقتی کاک عبدالله مهندی و کاک قاضی هجری ، کاک صلاح و کاک فاروق و کاک کاوه کرد ایرانی ، از یکپارچگی ایران میگویند و از همبستگی</p>	<p>نیکجواه تا همیشه مدیونیم . چه ناجوانمردانه آنها که حقیقت را بسیار پیش از ما دریافتند ، هدف تبرهای زهرآگین کلام خود کردیم . بامهدی اما قرار گفتگویی را دارم . مردی با هزار آرزو ایده آل برای سریلنندی ایران . آیا رضاشاه و سریلنندی ایران را نمیخواستند؟ اگر چنین است چرا دشمنشان داشتیم؟</p> <p>در باره رضاشاه چه بگوییم وقتی در پاسخ آتاטורک که می پرسد ، به سریاز بی سواد ترک دو ماشه بالفبای لاتین خواندن و نوشتن یاد میدهیم شما چرا خط فارسی را لاتین نمیکنید؟ میگوید : من مشکل زیادی دارم چون باید پاسخ فردوسی و حافظ و سعدی را بدhem به آنها چه بگوییم اگر خط فارسی را عوض کنم؟</p> <p>فریبیا داوودی مهاجر حزب خزینه را رسواکرد . کار بسیاری از ما باید آن باشد که ، دانسته‌ها و برداشتی</p>	<p>ترین پویندگان راه آزادی و رهبران اپوزیسیون از دکتر قاسملو و شرق‌گنبدی گرفته تا دکتر برومند و دکتر شاپور بختیار ، از رضا مظلومان تا عبدالله قادری و فتاح عبدالی و اردلان تا برادر مسعود رجوی و نقدی و چیتگر و ... در خارج کشور ، یاد میکند . چرا راه دور برویم در سالروز انقلابیم ، حداقل دوهزار تن از دولتمردان ، نظامیان ، مدیران ، اندیشمندان ، روزنامه نگاران ، روحانیون و ... که وابسته به رژیم پیشین شناخته شدند در همان ماهیات نخست انقلاب تیرباران و یا به دار آویخته شدند .</p> <p>بار دیگر کار ارزنده حمید شوکت در گشودن پرونده چیز ملی ایران در مصاحبه با مهدی خانیابا تهرانی و کوروش لاشانی و ایرج کشکولی ... را خواندم . هزار افسوس که کوروش نیست تا گپ و گفتگی جانانه داشته باشیم به او و پرویز</p>
---	---	---	---